

**การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย**

**THE STUDY OF THE CONDITION OF DEVELOPING ENGLISH
COMMUNICATION SKILLS FOR STUDENT AT MAHAVAJIRALONGKORN
RAJAVIDYALAYA SCHOOL**

พระครูวิศิษฐธรรมโมทัย¹, จำรูญ พริกบุญจันทร์², พระประเสริฐ เทชโก³, และประมวล ริมี่⁴

Phrakruwisitdhammothai¹, Chamroon Prikboonchandra², Phraprasert Tachago³ and Pramual Reme⁴

*Corresponding author Email : chamroonprik@gmail.com

(Received : January 27, 2021 ; Revised : February 14, 2021 ; Accepted : April 15, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามชั้นและอายุ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนกสายศิลป์ภาษา โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การศึกษาระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$ และ S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการฟัง ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D. = 0.44) ด้านอ่าน ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D. = 0.55) ด้านพูด ($\bar{X} = 3.73$ และ S.D. = 0.54) และด้านเขียน ($\bar{X} = 3.72$ และ S.D. = 0.65) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามชั้นและอายุ พบว่า ผลเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามตามระดับชั้น ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน (ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจำแนกตามอายุ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

¹ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ครูพิเศษ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Asst. Prof. Dr., Special Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

³ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

⁴ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพราะเขาทั้งหลายขาดความรู้ด้านคำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้น เขาจึงไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและไม่สามารถเรียนตามชั้นได้ ข้อเสนอแนะสำหรับครูก็คือ ครูควรจะใช้เทคนิคการสอนซ่อมเสริมและทำบทเรียนให้ง่าย ๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีเสริมเพื่อจะให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะภาษาอังกฤษ, การสื่อสาร, โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the level of development English communicative skills for listening, speaking, reading and writing. 2) to compare the level of development English communicative skills for listening, speaking, reading and writing by classifying of classes and ages of students and 3) to study some problems involved and suggestions for developing English communicative skills. The target group used in this research were 42 students who were studying in M. 4-6 of Art section at Mahavajiralongkomrajavidyalaya School of second semester 2 academic year 2563 with purposive sampling. The instrument of this research was the questionnaire with 1-5 likert's scale and having reliability of 0.94. The statistics used for analyzing data were Percentage, Mean, Standard Deviation, and One Way Analysis of Variance : ANOVA.

The research finding were as follows :

1. The level of English communicative skill developing of the students at this school of the whole was high. (Mean = 3.77, Standard Deviation = 0.49), when considering of each part; it was high. as listening (Mean = 3.82, Standard Deviation = 0.44), reading (Mean = 3.82, Standard Deviation = 0.55), speaking (Mean = 3.73, Standard Deviation = 0.54) and writing (Mean = 3.72, Standard Deviation = 0.65) respectively.

2. When comparing the level of communicative English skills of each listening skill, speaking skill, reading skill and writing skill by classifying all of them as class of study, and age of students, the research found that the comparison the level of communicative English skills of listening, speaking, reading, and writing classifying by classes and ages of the whole and each part was not different. So they were not comply to the hypothesis of this research.

3. Suggestions about problem conditions and guidelines for developing English language skills for communication, It was found that there were some problems such as some students could not communicate English very well because of lacking of words and the meaning of them so they were unable to communicate English and could not follow the class as well. The suggestion for the teachers, the teachers should use techniques of remedial teaching and simplifying all topics and applying technology to suit to individual differences effectively.

Keywords : English Skills, Communication, Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบันเป็นสิ่งซับซ้อน ข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในชุมชนต้องติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการแสวงหาความรู้ ใช้ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถนำความคิดและวัฒนธรรมไทยถ่ายทอดไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 20)

ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลกและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (นันทินิตย์ บุตรपालะ, 2563 : 1)

การศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ภิกษุสามเณรมีโอกาสศึกษาเล่าเรียนแผนกสามัญศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโดยเทียบชั้นหลักสูตรของกระทรวงศึกษาทุกประการ ยกเว้นบางวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสถานะภิกษุ สามเณร เช่น นาฏศิลป์ ดนตรี การกีฬา เป็นต้น โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางพระพุทธศาสนาอยู่ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติดำเนินงานภายใต้ระเบียบแบบปฏิบัติของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติว่าด้วยระเบียบโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พุทธศักราช 2562 ระบุไว้ในมาตรา 5 การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อให้การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมเป็นไปตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในพระไตรปิฎก โบราณราชประเพณีและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ 2) เพื่อให้พระภิกษุสามเณรมีการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และมีการรักษาพระธรรมวินัยให้เป็นไปอย่างถูกต้องดีงามโดยเคร่งครัดเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป 3) เพื่อให้พุทธศาสนิกชนนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง มาตรา 6 การศึกษาพระปริยัติธรรมมี 3 แผนกดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีสนามหลวง เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนา 2) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมสนามหลวง เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาภาคภาษาไทย 3) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาทั้งแผนกบาลีสนามหลวงและแผนกธรรมสนามหลวง ควบคู่กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2562 : 12-13)

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัดทั่วประเทศ และมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษจะอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ทางด้านฟัง การพูด การอ่านและเขียน ที่ได้เรียนในระดับประถมศึกษาที่มีการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน เพราะสภาพสิ่งแวดล้อม สังคม และครอบครัวที่แตกต่างกัน เมื่อมาเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จึงต้องมีการสอนซ่อมเสริมและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

ในปัจจุบันความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เน้นไปที่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างมากตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ จึงจำเป็นต้องหาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้พัฒนา สามารถใช้ในการศึกษาและประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้น จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัยว่า มีสภาพและบริบทเป็นอย่างไร ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจำแนกตามชั้นและอายุ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนกสายศิลป์ภาษา โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลสภาพบุคคล คือ ชั้น อายุ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ด้านการฟัง ด้านการพูดด้านการอ่าน และด้านการเขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการฟัง
2. ด้านการพูด
3. ด้านการอ่าน

4. ด้านการเขียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ดังนี้

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ วารสาร เอกสารงานวิจัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือจากกรอบเนื้อหาในคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
4. เสนอร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อที่ปรึกษางานวิจัย และปรับปรุงแก้ไขตามที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตาม

วัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยได้ติดต่อครูแผนกสารบรรณ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเพื่อให้ออกหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. คณะผู้วิจัยได้ติดต่อด้วยตนเองกับผู้อำนวยการโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเพื่อขอความเมตตาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามกับประชากรเป้าหมายด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น จำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลพบว่า **ระดับชั้น** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ **ด้านอายุ** อายุ 16-18 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาคือ อายุ 19 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ อายุ 13-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการฟัง สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีทัศนคติที่ดี (attitude) ต่อการฝึกเรียนการฟังภาษาอังกฤษ, ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่ออุปกรณ์สื่อออนไลน์และอินเทอร์เน็ตจากเจ้าของภาษาเพื่อให้คุ้นชินกับเสียงที่เป็นธรรมชาติของเขา, การฝึกฟังเรื่องราวที่เป็นวัฒนธรรมของเราเองและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและฝึกฟังจาก movie for learning ง่าย ๆ, ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้หลักกรรมทางพระพุทธศาสนาเน้นความเพียร (effort) โดยไม่ท้อถอย, มีการจัดกิจกรรมการฟังทั้งฟังเดี่ยวและฟังหมู่โดยเริ่มจากง่าย ๆ ตั้งแต่ฟังคำ words, วลี phrases, ประโยคง่าย ๆ simple sentences, นิทาน tales, etc. ตามหลัก individual difference, มีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุง (adjust) กลวิธีการฟัง รวมทั้งการฝึกฟังและฟังซ้ำ ๆ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและฟังรู้เรื่องยิ่งขึ้น, มีความตั้งใจอย่างจริงจัง มีสมาธิ และมีฉันทะตามหลักอิทธิบาท 4 ในการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ (intention to), มีการฝึกฟังภาษาอังกฤษง่าย ๆ จากเพื่อนจากครูและจากสื่อเทคโนโลยีที่มีเสียงจากเจ้าของภาษา (native speaker), มีการวัดผล ประเมินผลจากกิจกรรมที่เกี่ยวกับฝึกทักษะการฟังตลอดปี (skill listening measurement and evaluation), มีการส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้น (motivation and inspiration) ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมหลากหลายและใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบ

2. ด้านการพูด สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการพูด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ฝึกหัดพูด dialogue, short conversation, small talk ตามแบบวัฒนธรรม ประเพณีไทย เช่น ทำบุญ ตักบาตร (making merit and offering food), เชิญชวนไปวัด (inviting to visit Thai temple), เทียวงานสงกรานต์ (Songkran festival), etc., ฝึกกิจกรรมการพูดหลากหลายตามแบบชีวิตประจำวัน เช่น self- talk, pair up, talking games, role-playing, simulation etc. ตามระดับความยากง่าย, ฝึกพูดโดยใช้กิจกรรม ถาม-ตอบทั้งใช้ WH-Question และ Yes/No questions จากรูปภาพ ท่าทาง และกิจกรรมต่างๆ, มีการฝึกพูดทั้งชั้นและฝึกเดี่ยวเพื่อให้กล้าและมั่นใจในการออกเสียงโดยคำจาก flash cards, classroom expression, simple sentences, etc. ง่ายๆ ก่อน, ฝึกให้กล้าพูด กล้าแสดงออกโดยไม่ต้องกลัวผิดหรือสำเนียงบกพร่อง เพราะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ในโอกาสต่อไป (can improve your speaking skills), ฝึกการสัมภาษณ์เบื้องต้น (basic interview) ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้

สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่น What's your name? How old are you? Where are you from? How are you? ,etc., ฟังการพูดเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่น ครอบครัว โรงเรียน สิ่งที่น่าสนใจ วันสำคัญต่างๆ ประเพณี เทศกาล ประวัติและคำสอนที่สำคัญของพระพุทธเจ้า เป็นต้น, ฟังการพูดเกี่ยวกับ culture and important events ของเจ้าของภาษาและฟังการออกเสียงเลียนแบบโดยใช้สื่อภาษาอังกฤษที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น Merry Christmas, Valentine's Day, etc., มีการวัดผล ประเมินผลด้วยตนเอง โดยกลุ่มเพื่อนและครู มีการส่งเสริมให้กำลังใจแบบกัลยาณมิตร เพื่อนช่วยเพื่อนและการมีเมตตาธรรมของครู (kindness and compassion), ฟังหัตถ์พูด dialogue, short conversation, small talk ตามแบบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น greeting, introducing, inviting, shopping, etc. จากสื่อต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต

3. ด้านการอ่าน สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ฟังการออกเสียง reading aloud และอ่านในใจ silent reading ตามแบบ Basic steps of learning โดยเริ่มต้นจากออกเสียงอ่านดัง ๆ เกี่ยวกับ word, phrase, short story, etc. ทั้งตามครูและตามเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อเทคโนโลยีทั้งหลาย, ครูจัดอุปกรณ์ สื่อต่างๆเพื่อความพร้อมในการสอนการอ่าน นักเรียนได้ฝึกอย่างง่าย สะดวก สนุกและเข้าใจ (ready, easy, fun and confident), มีการให้แปลหรือเล่าย่อใจความจากการอ่านเป็นภาษาไทยเพื่อแสดงถึงคามเข้าใจ (reading comprehension), ครูจัดกิจกรรมการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนจากสั้นๆ ง่าย ๆ เพื่อให้เกิดความสนใจ แรงจูงใจในการอ่านโดยจัดกิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน Pre-reading กิจกรรมขณะสอนอ่าน While-reading และกิจกรรมหลังการอ่าน Post-reading, นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพิ่มเติมด้าน Silent reading, Speed reading, Scanning reading และ Skim reading ตามระดับความรู้ความสามารถ, มีการวัดผล ประเมินผล การอ่านของแต่ละคนเพื่อจุดจุดอ่อน จุดแข็งเพื่อปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมต่อไป (evaluation for improvement), ฟังอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้หลักพุทธวิธีในการเรียน เช่น การใช้สติ Mindfulness การทำสมาธิ Meditation เป็นต้น, ฟังการอ่านเป็นกลุ่มในเรื่องเดียวกันโดยระดมสมอง Brain storming แล้วให้วิเคราะห์เนื้อหา นำมารายงานและอ่านซ้ำหรือเล่าเรื่องนั้น ๆ ให้ฟัง, ครูจัดให้มีเอกสารเพื่อฝึกอ่านจาก สื่อต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ทั้งของไทยและของเจ้าของภาษา เช่น Songkran Festival, Maka Bhucha Day, Halloween, Christmas, etc., ครูให้นักเรียนเลือกฝึกอ่านอย่างอิสระ free or choice reading จากข้อความสั้น ๆ เอกสาร เนื้อหาต่างๆที่ครูเตรียมมา และน่าสนใจ

4. ด้านการเขียน สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการเขียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ มีการวัดผล ประเมินผลด้านการเขียนตั้งแต่ต้นเทอมถึงปลายเทอมเพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาตามลำดับ (formative and summative assessment) และปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ, มีการทบทวนโครงสร้าง ภาษาอังกฤษ (English structure) การใช้ Part of speech เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลัก English grammar, มีการฝึกทักษะการเขียนตามลำดับแบบจาก word-phrase-sentence-paragraph-short story เช่น ants, small ants, An ant and a grasshopper are friends. โดยพัฒนาจาก A-Z ตามลำดับ หรือจาก Topic ใด ๆ ที่ชอบ, ฝึกเขียนจากสิ่งที่เห็นรอบตัว จากภาพต่างๆ จากสิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ วัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวข้อง เช่น This is my school. There are many novices here. We chant every day. We learn Pali too, ฝึกเขียนทุกวันง่าย ๆ สั้น ๆ ด้วยจิตใจรักที่จะเขียนและเพียรพยายามไปสู่ความสำเร็จ (goal setting) เช่น I love writing. Writing is good. I am a student. I like English, ฝึกเขียน essay or composition แบบ paragraph designed ใช้ First, Secondly, Thirdly, fourthly, finally. มีการสรุป (conclusion) ด้วย, มีการพัฒนาฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามลำดับ เช่น Full stop, Question mark, Colon, Semi-colon. Apostrophes, Exclamation mark. เช่น This is my

school. Are you a student? Yes, I am., เน้นฝึกทักษะการเขียนประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ (emphasizing on short sentence) และรูปประโยคประธาน กริยา และส่วนขยาย หรือ ประธาน กริยา กรรม เป็นผู้กระทำ (simple sentence) เช่น I go to school. I have lunch at school., มีการพัฒนาการเขียนเรื่องสั้นง่าย ๆ มี main idea, supporting ideas และมี conclusion อย่างสมบูรณ์, ฝึกเขียนบันทึกประจำวัน Diary writing ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทักษะทาง grammar เรื่อง tenses ไปด้วย เช่น Today I go to school. Yesterday I went to the market, my friend will come to see me tomorrow. รวมทั้งฝึกเขียน E-mail ง่าย ๆ

3. เปรียบเทียบสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

พบว่า จำแนกตามระดับชั้น ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน (ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

พบว่า จำแนกตามอายุ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักการเรียนการสอนที่ถูกต้องและมีครูเป็นกัลยาณมิตรยอมทำให้ผู้เรียนพอใจและมุ่งมั่นฟันฝ่าไปสู่ความสำเร็จได้ แม้ระดับชั้นและอายุต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. **ด้านการฟัง** จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการฟังภาษาอังกฤษ และผู้สอนส่งเสริมการใช้สื่ออุปกรณ์ สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ตจากเจ้าของภาษาเพื่อให้คุ้นชินกับเสียง มีการฝึกฟังภาษาอังกฤษง่าย ๆ จากเพื่อนจากครูและจากสื่อเทคโนโลยีที่มีเสียงจากเจ้าของภาษา มีการจัดกิจกรรมการฟังทั้งฟังเดี่ยวและฟังหมู่โดยเริ่มจากง่าย ๆ ตั้งแต่ฟังคำ words, วลี phrases, ประโยคง่าย ๆ simple sentences, นิทาน tales, etc. และส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเน้นความเพียรโดยไม่ท้อถอย ซึ่งสอดคล้องกับวาสนา สิ่งทองลา และสิทธิพล อาจอนทร์ (2555 : 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ฝึกอ่านประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สถานการณ์ต่าง ๆ โดยฟังจากครูและมีการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค การเล่นเกม และใบความรู้ 2) ชี้นำฝึกทักษะเป็นขั้นการฝึกทักษะการฟังโดยการฟัง จากครูและเทปบันทึกเสียง มีการฝึกการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยการฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียน ฝึกเป็นคู่ และฝึกทีละคน โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง 3) ชี้นำไปใช้เป็นขั้นที่ได้ นำความรู้ และทักษะการฟังที่ได้จากการฝึกฝนมาใช้ในการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติและการทำใบงาน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนาน มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก รู้จักคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. **ด้านการพูด** จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้น Active learning ที่มีการปฏิบัติจริง และครรถองตามแนวหลักการสอนพูดที่เน้นการพูดอังกฤษง่าย ๆ ใกล้ตัวแล้ว จึงพัฒนาเป็น dialog, small talk และ conversation สั้น ๆ ง่าย ๆ รวมทั้งการมีเมตตาธรรมของครูที่ยึดหลักการทางพุทธศาสนา เรื่องพรหมวิหารที่ที่ให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูด ไม่อาย ไม่วิตกกังวล ไม่กลัวผิด เพื่อที่จะได้พัฒนาก้าวหน้าต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเป็นครูกัลยาณมิตรที่มีความเมตตา มีความปรารถนาดีต่อนักเรียนจัดกิจกรรมและบรรยากาศให้นักเรียน เพื่อน และครูมีความสนิทสนมและเป็นกันเองทำให้ชั้นเรียนอบอุ่นและเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร มากคณา (2556 : 44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล พบว่า นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับผู้สอน เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นการนัดหมาย สนทนาทางโทรศัพท์ การสำรองที่พัก การจองตั๋วเครื่องบิน และอื่น ๆ หรือการฝึกพูดเรื่องตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว ไม่เคอะเขิน มีความคุ้นเคยกับผู้ฟังมากขึ้น

3. **ด้านการอ่าน** ผลจากการศึกษาพบว่า โดยภาพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะมีการจัดทำให้บทเรียนเป็นไปอย่างง่าย ๆ และสั้น ๆ ก่อน รวมทั้งแนะนำ อธิบายคำศัพท์ มีการอ่านให้ฟังทั้งจากครู และสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถทำให้ผู้เรียนอ่านตามและทำให้ไม่ประหม่า ไม่กลัวการอ่านผิด ๆ ถูก ๆ และเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไอลดดา จันทร์ลอย (2562 : 63, 65) ได้ทำวิจัยเรื่อง การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสามารถเพิ่มคำศัพท์ได้มากขึ้น เพราะว่าการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิธีการนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ผู้ที่เรียนรู้เกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการพูดจาสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนเป็นวัยเดียวกันซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนมาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เพื่อนเข้าใจความรู้ที่นั้นได้แจ่มแจ้งมากยิ่งขึ้น

4. **ด้านการเขียน** จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่มากในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้สอนได้ดำเนินการสอนเรื่องการเขียนอังกฤษที่ยากที่สุดสำหรับนักเรียน เพราะการเขียนนั้นต้องรู้คำศัพท์รู้หน้าที่ของคำ และความหมายรวมทั้งโครงสร้างประโยคทางไวยากรณ์ดีพอสมควรจึงจะสามารถพัฒนาไปเขียน paragraph, main idea, supporting ideas แล้วจึงพัฒนาต่อไปเขียน essay หรือ composition หรือ short story ได้ ผู้สอนจึงดำเนินการสอนเขียนที่ง่าย ๆ ก่อนโดยเริ่มจากคำศัพท์ทั่วไป และโดยเฉพาะคำกริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นประโยคต้องมีกริยาลักษณะที่กล่าวนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเรือน จันทร์โต (2546 : 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดีขึ้น แบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น และหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านรูปแบบการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการฟัง ควรดำเนินการสอนตามหลักการสอน การฟัง และฟังจากเรื่องง่าย ๆ ซ้ำ ๆ ที่สำคัญคือ หัดฟังเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่มากมายและทันสมัย

2. ด้านการพูด ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษจริง ๆ แบบ Active Learning โดยฝึกพูดกับครู และกับเพื่อนในสถานกรณ์ต่าง ๆ จากเรื่องง่าย ๆ เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว รวมทั้งเรื่องราวทางพระพุทธศาสนาและ คำสอนพื้นฐานที่เป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบ dialog, small talk หรือ conversation ง่าย ๆ

3. ด้านการอ่าน ครูต้องทำแผนการสอนที่เตรียมไว้ล่วงหน้าให้มีเนื้อหาที่ง่ายต่อผู้เรียน เพื่อผู้เรียนที่เรียนอ่อน จะได้ตามทันและมีกำลังใจในการเรียนตามหลักจิตวิทยา Individual Difference ส่วนผู้เรียนระดับปานกลางหรือเรียน เก่งก็จะเรียนได้โดยสะดวก มีความภูมิใจ

4. ด้านการเขียน ครูจะต้องใช้หลักการเรียนรู้ คือ Learning by Doing หรือ Active Learning เพราะผู้เรียน จะได้ลงมือทำหรือปฏิบัติจริง เน้นการสอนที่ง่ายแล้วขยายไปสู่ระดับปานกลาง และยากขึ้นไปตามลำดับ ในการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องถูกต้องสมบูรณ์จึงจะเป็นที่ยอมรับ ครูจะต้องฝึกนักเรียนหรือทบทวนความรู้ เบื้องต้นนักเรียนในด้านคำศัพท์หน้าที่ของคำ ประโยคส่วนประกอบของประโยค แล้วจึงพัฒนาไปเขียนเป็นเรื่องเป็นราว ต่อไป

5. ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมนั้นต้องมีการบูรณาการทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในทุกบทเรียน ครูจึงควรยึดหลักการสอนแบบบูรณาการตลอดบทเรียนซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

6. ด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน ให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยแบบ E-Learning ประกอบการสอนให้มากที่สุดแล้วเลือก load ที่เหมาะสมนั้น ๆ มาใช้ประกอบการสอนในด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ศึกษาการพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น Basic English Speaking ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นันทินิตย์ บุตรปลาดะ. (2563, มกราคม-มีนาคม). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถานการณ์จำลอง. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 14 (1), 97-108.
- บุญเรือน จันทร์โต (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประกอบ กรรณสูตร. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- วาสนา สิงห์ทองลา และสิทธิพล อาจอินทร์. (2555, กรกฎาคม-กันยายน). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 35 (3), 56-64.

- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. 2562. สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- อุไร มากคณา. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล. รายงานการวิจัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ไอลดา จันทร์ลอย. (2562). การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย.